

นักสืบ แมวไทย

ตอน

เจ้าอัย

แมวไทย คือชื่อรหัสประจำตัวของนักสืบน้อยสังกัดสมาคมนักสืบสยามนายหนึ่ง เขาได้รับชื่อรหัสนี้ตั้งแต่แรกเข้าเป็นนักเรียนโรงเรียนนักสืบไทย ซึ่งเป็นไปตามกฎของสมาคมนักสืบสยามที่สมาชิกทุกคนต้องมีชื่อรหัสประจำตัว ไม่มีใครใช้ชื่อจริงในวงการสืบสวนสอบสวน แม้จะเป็นผู้ที่ถูกโอนตัวมาจากสถาบันอื่นหรือเข้าร่วมสมาคมฯ โดยไม่ผ่านหลักสูตรโรงเรียนนักสืบไทยก็ตาม

ว่าแต่...ท่านจะเชื่อหรือไม่ว่า
ในเมืองไทยของเรามีสมาคมนักสืบสยามอยู่จริง
นั่นแน่...ซักไม่แน่ใจแล้วใช้ใหม่
อยากรู้ก็สืบสวนเพื่อพิสูจน์ข้อสงสัยเองสิ
แต่ว่าตอนนี้ไปติดตามเรื่องราวการปฏิบัติการกิจของแมวไทยกัน
ก่อนดีกว่า

“ช่วงประมาณห้าทุ่ม ดิฉันเข้าไปให้ยาคนไข้เตียงข้างนอกก็ยิ่งเห็นเขาอยู่ แต่พอประมาณเที่ยงคืนเข้าไปเดินตรวจน้ำเกลือ ก็ไม่เจอตัวแล้วค่ะ ไม่รู้ว่าหายไปตอนไหน” นางพยาบาลเวรกลางคืนคนแรกให้การ

“หนูนั่งในห้องพักตลอด ใครผ่านไปผ่านมาต้องมองเห็นเพราะผนังเป็นกระจก ถ้าเขาเดินออกไปตามปกติ หนูต้องเห็นแน่นอน” นาง

พยาบาลเวรกลางคืนคนที่สองให้การ

“เอ่อ...ปกติใครเดินเข้าออกประตูนี้ผมต้องเห็นหมดแหละครับ แต่เมื่อคืนหลังสี่ทุ่มไปแล้วก็ไม่เห็นมีใครเข้าออกนะครับ ไม่รู้เหมือนกันว่าเด็กคนนั้นรอดหรือรอดตาไปได้ยังไง” พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำจุดหน้าประตูกล่าว

“เรา ยัง ไม่ทันได้ทำประวัติเลยครับ รู้แต่ว่าช่วง

เย็น ๆ มีผู้ประสบเหตุพบเด็กนอนหมดสติอยู่หลังป้ายรถเมล์ที่อนุสาวรีย์ฯ จึงแจ้งแท็กซี่ให้มาส่ง ตอนนั้นหมอเวรที่รับคนไข้ไว้ไม่ได้โทรแจ้งผม เพราะเห็นว่า เป็นวันอาทิตย์ เขาบอกว่าตั้งใจจะรายงานตอนเช้าวันจันทร์ แต่เด็กมาหนีไปเสียก่อน” ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชี้แจงตามที่ได้รับรายงานจากผู้เกี่ยวข้อง

“น้องเขาเนื้อตัวสกปรก

อ่านต่อในเล่มโปรด ฉบับ ม.ค. 53

